

funny
omnibus 3

Opgedragen aan Florian

EVELIEN VAN DORT

funny
omnibus 3

In deze omnibus zijn opgenomen:

Funny op wereldreis

Funny's wedstrijd

Een tien voor Funny

KokBoekencentrum Uitgevers - Utrecht

Lees de hele Funny-serie:

*Funny-omnibus 1 (Funny in het bos, Funny en Pluk,
Funny wint)*

*Funny-omnibus 2 (Funny in galop, Funny viert feest,
Funny op trektocht)*

Funny mijn held

Funny op Texel

Funny heeft Talent

Funny's verrassing

Ontwerp omslag: Tamar de Klijn
Illustraties binnenwerk en omslag: Kristel Steenberg
Lay-out binnenwerk: Studio Gerard de Groot

ISBN 978 90 266 2333 2
NUR 282
www.kokboekencentrum.nl

© 2020 KokBoekencentrum Uitgevers, Utrecht

Alle rechten voorbehouden

KokBoekencentrum Uitgevers vindt het belangrijk om op milieuvriendelijke en verantwoorde wijze met natuurlijke bronnen om te gaan. Bij de productie van het papieren boek van deze titel is daarom gebruikgemaakt van papier waarvan het zeker is dat de productie niet tot bosvernietiging heeft geleid.

EVELIEN VAN DORT

funny

op wereldreis

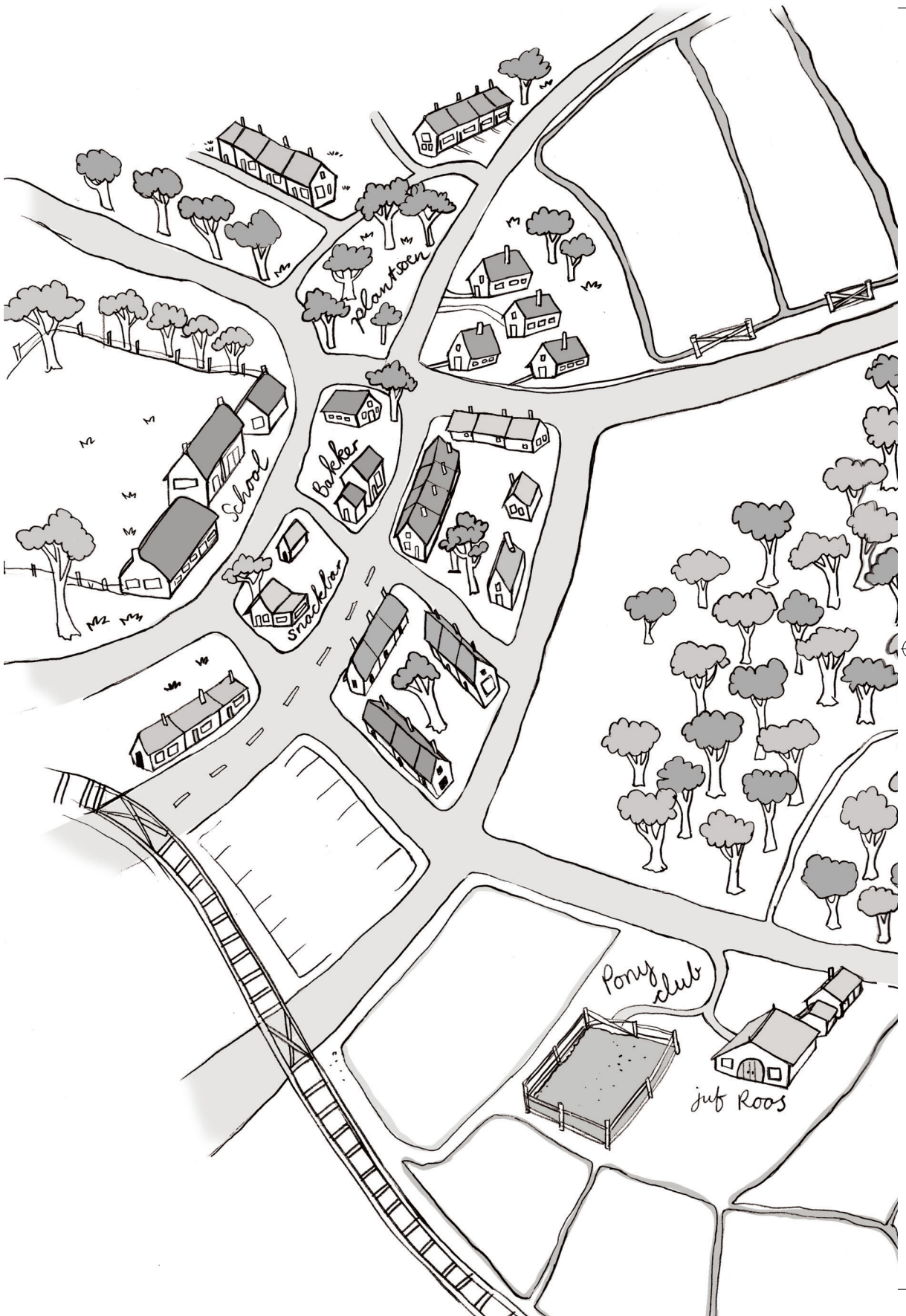

EVELIEN VAN DORT

funny

op wereldreis

Inhoud

1. Telefoon	13
2. Funny loopt weg	17
3. Hulp van Sara en Tara	20
4. Een helikopter	23
5. Boswachter Hans Dunsel	28
6. Rommel in het bos	33
7. Carolien	39
8. Funny steigert	42
9. De training	46
10. Racekriebels	51
11. Lotus en tien sms'jes	56
12. Weg brief.....	59
13. Plannen	63
14. Scones en voorpret	66
15. Paniek op reis	69
16. Engeland	73
17. De race	76
18. Funny in de finale	82

Voorwoord

Eva woont samen met haar zus Carolien, broertje Pieter, papa en mama en Peer, de hond.

De pony van Eva heet Funny. Het is een bruine pony met lichtbruine manen en staart. Funny is altijd vrolijk en soms stout. Pieter rijdt sinds de zomer op Sneeuw, een witte Shetlandpony. Carolien heeft een grotere pony gekregen. Bruno is een lieve bruine pony met zwarte manen.

Het drietal rijdt op de ponyclub de 'Bosruiters'. Juf Roos geeft les op de ponyclub. Ze is getrouwd met Hans Dunsel, de boswachter. Ze wonen op de boerderij naast de ponyclub.

1. Telefoon

Eva slaat haar arm om de hals van Funny. Ze verbergt haar gezicht in de manen. Tranen prikken in haar ogen. Vanmorgen is Pluk opgehaald met de trailer. Plukje stapte vrolijk de trailer in, maar toen hij vertrok, hoorde Eva hem heel verdrietig hinniken.

Plukje is het veulen van Sneeuw. Eva was bij zijn geboorte. Ze heeft Pluk de eerste stapjes zien zetten. Samen met haar zus Carolien en broertje Pieter heeft ze Pluk opgevoed. Pluk heeft een jaar bij zijn moeder en de andere pony's in de wei gelopen. Maar nu is Pluk verkocht aan een ponyfokkerij.

'Pluk krijgt het echt naar zijn zin,' zegt Carolien troostend.

'Hij gaat met een kudde Shetlandvriendjes in een grote wei lopen en...'

'Ik mis Pluk zo,' snikt Eva zachtjes. 'Die lieve Pluk zal 's morgens niet meer hinniken als we de pony's voeren. Pluk zal geen brokjes meer uit mijn broekzak pikken.'

Carolien slaat haar arm om Eva's schokkende schouders. 'We gaan Pluk binnenkort opzoeken, zo ver is het niet. Dat hebben we toch afgesproken.'

'Kom op, Eva,' zegt Pieter. 'Pluk gaat niet in de worstmachine.'

Eva vindt het geen leuk grapje. Ze wrijft de tranen uit haar ogen en wil iets terug zeggen. Dan ziet ze het bleke gezicht van Pieter. Zijn lip trilt. Pieter wil niet huilen en daarom heeft hij praatjes.

'We gaan even in de stal zitten,' zegt Eva. Het drietal gaat op de voerkist zitten.

'Weten jullie het nog... ' herinnert Carolien zich. 'We sliepen in de stal om de geboorte van Pluk mee te maken.'

'Ik was als eerste wakker,' zegt Pieter trots. 'En ik zag meteen dat het veulen een jongetje was.'

‘Plukje was net een speelgoedpony,’ zegt Carolien vertederd. ‘Zo lief en klein. Zijn hoefjes leken op glanzende toffees.’

‘Ik vond die zachte krulhaartjes zo schattig,’ zegt Eva zachtjes. Ze veegt weer een traan van haar wang.

‘We wisten wel dat Pluk niet altijd kon blijven,’ zegt Carolien. ‘Pluk is echt te klein voor ons om op te rijden.’

Eva knikt. Dat snapt ze ook wel. Maar het liefst had ze de pony haar hele leven willen houden.

De deur van de schuur gaat een stukje open. Peer glipt naar binnen.

Eva krijgt een lik over haar hand van het kleine bruine hondje. Ze aait zijn kop.

‘Lieve Peer,’ zegt ze zachtjes. Peer laat zijn staart laag hangen. De hond weet dat ze verdrietig is, want normaal kwispelt hij vrolijk. De deur van de stal gaat verder open. Funny steekt haar neus naar binnen.

De pony blijft in de opening staan. Eva ziet haar ogen glanzen.

‘Ben je ook al verdrietig omdat Pluk verhuisd is?’ Eva staat op en knuffelt haar pony.

‘Ik weet zeker dat Peer en Funny kleine Pluk missen,’ zegt ze. Eva geeft Peer en Funny een brokje.

‘Pony’s zijn heel erg gehecht aan elkaar,’ beweert Pieter. ‘Kijk, Sneeuw en Bruno staan bij het hek van de wei te wachten tot Pluk terugkomt.’

‘Wat zelig,’ zegt Eva. Nu voelt ze zich dubbel verdrietig. Om de pony’s en om zichzelf.

‘We bedenken iets leuks voor de pony’s,’ stelt Carolien voor. ‘Een buitenritje?’

‘We crossen dwars door het bos naar het Boshuis,’ zegt Pieter.

Eva kijkt somber voor zich uit. Ze heeft eigenlijk nergens zin in. Ze mist Pluk heel erg en dat gevoel is niet zomaar weg.

‘Eva, telefoon voor je.’ Het is de stem van mama.

‘Ik ben er niet,’ zegt Eva. ‘Ik voel me zo depri.’ Ze verbergt haar gezicht weer in haar handen.

‘Dat kan je niet maken,’ zegt Carolien.

‘Sst,’ sist Pieter.

Mama staat voor de deur van de stal. Ze kunnen verstaan wat ze door de telefoon zegt. ‘Haar Shetlandpony is pas zes en Eva is elf jaar. Ze is net veertig kilo. Ze is vrij tenger gebouwd.’

Eva kijkt verbaasd op. ‘Waar gaat dit over?’ fluistert ze.

‘Over jou.’ Pieter stoot haar aan.

‘Ja, de pony heeft een heel goede conditie. De pony springt ook goed.’ Mama praat verder door de telefoon. ‘Ze heeft zonder probleem binnen de tijd de lange afstandsrit gereden. Een mooie prestatie. Ik sta inmiddels naast haar pony. Eva moet in de buurt zijn. Eva!’

Carolien trekt Eva overeind. ‘Schiet op,’ zegt ze.

‘De telefoon is voor jou!’ Ze duwt Eva de stal uit naar buiten.

Mama geeft Eva het toestel. ‘De trainer van een ponyteam wil je spreken. Alle kinderen van het team rijden op Shetlandpony’s.’

‘Een Shetlandpony-team?’ vraagt Eva. Ze heeft nog nooit van zo’n team gehoord en ze begrijpt niet waarom de trainer haar belt.

Mama knikt haar toe. Het is duidelijk dat ze het telefoontje wel moet aannemen.

‘Dag, met Eva,’ zegt ze.

Carolien en Pieter blijven nieuwsgierig staan luisteren. Ze horen de man praten, maar kunnen niet verstaan wat hij zegt. Eva zegt helemaal niets.

‘En?’ roept Pieter zodra het gesprek afgelopen is.

Eva staart naar de telefoon. ‘Het is niet waar,’ mompelt ze.

‘Wat is niet waar?’ vraagt Carolien.

Pieter trekt ongeduldig aan haar arm. Funny duwt met haar snuit tegen de rug van Eva, net of ze ook meer wil weten. En mama kijkt Eva ook vragend aan.

‘Wat vind je ervan?’ vraagt ze.

Eva slaat haar arm om Funny heen. ‘Doe je mee met het Grand National Pony Team?’ vraagt ze aan haar pony. Funny draait haar oren naar voren. Ze schraapt met haar hoef over de grond.

‘Funny heeft er zin in,’ zegt Eva. ‘Het lijkt mij ook heel leuk!’

Pieter springt met Peer om haar heen. Hij wil zo graag weten wat er aan de hand is.

‘Het Grand National Pony Team is een raceteam van Shetlanders,’ vertelt Eva. ‘Met het team doe je mee aan races. Een race wordt gehouden op een echte renbaan. Er doen twaalf ruiters met hun pony mee. Een van de kinderen kan niet meer racen. De pony is geblesseerd. Funny en ik mogen meedoen. We zijn uitgenodigd voor een training, aanstaande woensdagmiddag. Alle pony’s moeten een supergoede conditie hebben en...’

‘De trainer van het team was bij de lange afstandsrit,’ vertelt mama. ‘Zo is hij Funny en Eva op het spoor gekomen.’

Pieter springt als een dolle rond. ‘Eva doet mee, ze wint een trofee!’

‘Waar is die training?’ vraagt Carolien.

‘In de buurt van Assen,’ antwoordt mama.

‘Dat is heel ver,’ zegt Eva verschrikt. ‘Hoe moet ik daar komen? We hebben geen trailer. Funny is nog nooit met de trailer geweest.’ Opeens lijkt het raceteam veel minder leuk.

‘En ik weet niet of ik wel goed ben in racen...’

‘Jij hoeft zelf niet te galopperen,’ zegt Pieter lachend. ‘Dat doet Funny wel.’